

32004R0874

L 162/40

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

30.4.2004

**REGULAMENTUL (CE) NR. 874/2004 AL COMISIEI
din 28 aprilie 2004**

de stabilire a normelor de politică publică privind punerea în aplicare și funcțiile domeniului de nivel superior „eu” și a principiilor de înregistrare

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 733/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 aprilie 2002 privind introducerea domeniului de nivel superior „eu” ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (1),

după consultarea registrului în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002,

întrucât:

(1) Stadiile inițiale de introducere a domeniului de nivel superior „eu” (TLD), care urmează să fie creat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 733/2002, au fost finalizate prin desemnarea unei organizații cu personalitate juridică stabilită în Comunitate care să administreze și să gestioneze registrul domeniului de nivel superior „eu”. Registrul, desemnat prin Decizia 2003/375/CE a Comisiei ⁽²⁾, trebuie să fie o organizație nonprofit care să funcționeze și să ofere servicii la prețuri accesibile, prin care să își acopere costurile.

(2) Numele unui domeniu trebuie să poată fi solicitat electronic, printr-o procedură simplă, rapidă și eficientă, disponibilă în toate limbile oficiale ale Comunității, prin intermediul birourilor de înregistrare acreditate.

(3) Acreditarea birourilor de înregistrare trebuie efectuată de registru printr-o procedură care să asigure o concurență echitabilă și deschisă între birourile de înregistrare. Procesul de acreditare trebuie să fie obiectiv, transparent și nediscriminatoriu. Numai părțile care îndeplinesc anumite cerințe tehnice de bază, care urmează să fie determinate de registru, sunt eligibile pentru acreditare.

(4) Birourile de înregistrare trebuie să accepte numai cererile de înregistrare a numelor de domenii primite după acreditare și să le înainteze în ordinea cronologică a primirii.

(5) Pentru a asigura o mai bună protecție a drepturilor consumatorilor și fără să aducă atingere normelor comunitare privind jurisdicția și legislația aplicabilă, legislația aplicabilă în cazul litigiilor privind titlurile comunitare dintre birourile de înregistrare și solicitanții de înregistrare trebuie să fie legislația unui stat membru.

(6) Birourile de înregistrare trebuie să solicite clienților informații de contact, precum numele complet, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail, precum și informații privind persoana fizică sau juridică responsabilă cu operarea tehnică a numelui domeniului.

(7) Politica registrului trebuie să promoveze folosirea tuturor limbilor Comunității.

(8) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 733/2002, statele membre pot solicita ca numele lor oficial și numele sub care sunt cunoscute de obicei să nu fie înregistrate direct sub TLD „eu” decât de către guvernele lor naționale. Țările care urmează să adere la Uniunea Europeană după luna mai a anului 2004 trebuie să își poată bloca numele oficiale și numele sub care sunt cunoscute de obicei, astfel încât acestea să poată fi înregistrate la o dată ulterioară.

(9) Un stat membru trebuie să fie autorizat să desemneze un operator care să înregistreze ca nume de domeniu numele oficial al statului și numele sub care statul în cauză este cunoscut de obicei. Se asemenea, Comisia trebuie autorizată să selecteze numele de domenii care urmează să fie folosite de către instituțiile Comunității și să desemneze operatorul respectivelor nume de domenii. Registrul trebuie să poată rezerva o serie de nume de domenii prezente în scopul propriei funcționări.

(10) În conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002, un număr de state membre au comunicat Comisiei și celorlalte state membre lista limitată de nume larg recunoscute în ceea ce privește conceptele geografice și/sau geopolitice care le afectează organizarea politică sau teritorială. Astfel de liste cuprind nume care fie nu au putut fi înregistrate, fie au putut fi înregistrate numai sub domenii de nivel secundar, în conformitate cu normele de politică publică. Pentru numele incluse pe aceste liste nu se aplică principiul „primul venit, primul servit”.

⁽¹⁾ JO L 113, 30.4.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 128, 24.5.2003, p. 29.

- (11) Principiul „primul venit, primul servit” trebuie să fie principiul de bază în soluționarea unui litigiu între titularii de drepturi anterioare în cursul înregistrării pe etape. După încheierea înregistrării pe etape, principiul „primul venit, primul servit” se aplică în alocarea numelor de domenii.
- (12) Pentru a proteja drepturile anterioare recunoscute de Comunitate sau de legislația internă, trebuie instituită o procedură de înregistrare pe etape. Înregistrarea pe etape trebuie să se producă în două etape, pentru a garanta că titularii de drepturi anterioare au ocaziile adecvate de a înregistra numele pentru care dețin drepturi anterioare. Registrul trebuie să garanteze că validarea drepturilor este realizată de agenți de validare desemnați. Pe baza dovezilor prezentate de solicitanți, agenții de validare trebuie să evalueze dreptul revendicat pentru un anumit nume. În continuare, alocarea numelui trebuie să se facă pe baza principiului „primul venit, primul servit” în cazul în care există doi sau mai mulți solicitanți pentru un nume de domeniu, fiecare având un drept anterior.
- (13) Registrul trebuie să încheie un acord escrow corespunzător pentru a asigura continuitatea serviciului și mai ales pentru a garanta că, în cazul schimbării delegării sau în alte împrejurări neprevăzute, serviciile pot fi furnizate în continuare comunității locale virtuale, cu perturbări minime. De asemenea, registrul respectă normele, principiile, liniile directoare și bunele practici relevante în domeniul protecției datelor, în special în ceea ce privește cantitatea și tipul datelor afișate în baza de date WHOIS. Numele de domenii pe care instanța unui stat membru le consideră calomniatoare, rasiste sau contrare politicii publice trebuie blocate și, în final, revocate, după ce hotărârea instanței devine definitivă. Astfel de nume de domenii trebuie blocate, pentru a se împiedica înregistrările viitoare.
- (14) În cazul decesului sau insolvenței titularului unui nume de domeniu, în cazul în care nu s-a inițiat nici un transfer la expirarea perioadei de înregistrare, numele domeniului se suspendă pe o perioadă de patruzeci de zile calendaristice. În cazul în care moștenitorii sau administratorii nu înregistrează numele în cursul acestei perioade, el devine disponibil pentru înregistrare generală.
- (15) Numele de domenii trebuie să fie revocabile de către registrul în temeiul unui număr limitat de motive precizate, după ce titularului numelui de domeniu i s-a dat ocazia de a lua măsurile adecvate. De asemenea, numele de domenii trebuie să fie revocabile printr-o procedură de soluționare alternativă a litigiilor (SAL).
- (16) Registrul trebuie să ofere o procedură de soluționare alternativă a litigiilor, care să țină seama de bunele practici internaționale din domeniu și în special de recomandările

Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI), pentru a evita, pe cât posibil, înregistrările speculative sau abuzive.

- (17) Registrul trebuie să selecteze prestatori de servicii cu competența necesară, pe baza unor criterii obiective, transparente și nediscriminatorii. Procedura de soluționare alternativă a litigiilor trebuie să respecte un număr minim de norme uniforme de procedură, similare celor din Politica de soluționare uniformă a litigiilor adoptată de Internet Corporation of Assigned Names and Numbers (ICANN).
- (18) Ținând seama de extinderea iminentă a Uniunii, este imperativ ca sistemul de norme de politică publică instituite prin prezentul regulament să intre în vigoare fără întârziere.
- (19) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de comunicații înființat prin articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele de politică publică privind introducerea și funcțiile domeniului de nivel superior (TLD) „eu”, precum și principiile de politică publică privind înregistrarea prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 753/2002.

CAPITOLUL II

PRINCIPII DE ÎNREGISTRARE

Articolul 2

Eligibilitate și principii generale de înregistrare

O parte eligibilă în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002 poate înregistra unul sau mai multe nume de domenii sub TLD „eu”.

(¹) JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

Fără să aducă atingere capitolului IV, un anumit nume de domeniu este alocat spre utilizare unei părți eligibile, a cărei cerere a fost prima primită de către registru, respectându-se condițiile tehnice și în conformitate cu prezentul regulament. În sensul prezentului regulament, criteriul primei cereri primite este denumit principiul „primul venit, primul servit”.

O dată înregistrat, un nume de domeniu devine inaccesibil pentru înregistrări ulterioare până când înregistrarea expiră fără a fi reînnoită sau până când numele domeniului este revocat.

În cazul în care prezentul regulament nu prevede altfel, numele de domenii se înregistrează direct sub TLD „.eu”.

Înregistrarea numelor de domenii este valabilă numai după ce partea solicitantă a achitat taxa corespunzătoare.

Numele de domenii înregistrate sub TLD „.eu” pot fi transferate numai părților care sunt eligibile pentru înregistrarea cu nume de domenii „.eu”.

Articolul 3

Cererile de înregistrare a numelor de domenii

Cererile de înregistrare includ toate elementele următoare:

- (a) numele și adresa părții solicitante;
- (b) o confirmare transmisă electronic de către partea solicitantă, prin care declară că îndeplinește criteriile generale de eligibilitate prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002;
- (c) o declarație transmisă electronic de partea solicitantă, prin care aceasta declară că, după știința sa, cererea pentru numele de domeniu se face cu bună-credință și nu încalcă drepturile unei părți terțe;
- (d) un angajament transmis electronic de partea solicitantă, prin care aceasta declară că respectă termenii și condițiile de înregistrare, inclusiv soluționarea extrajudiciară a conflictelor, prevăzută în capitolul VI.

Orice eroare materială în cadrul elementelor enunțate la literele (a)-(d) constituie o nerespectare a termenilor înregistrării.

Orice verificare de către registru a valabilității cererilor de înregistrare are loc după înregistrare, la inițiativa registrului sau datorită unui litigiu privind înregistrarea unui anumit nume de domeniu, cu excepția cererilor depuse în decursul procedurii de înregistrare pe etape, menționate la articolele 10, 12 și 14.

Articolul 4

Accreditarea birourilor de înregistrare

Numai birourile de înregistrare acreditate de registru au dreptul de a oferi servicii de înregistrare pentru numele din TLS „.eu”.

Procedura de acreditare a birourilor de înregistrare este stabilită de registru și este rezonabilă, transparentă și nediscriminatorie, asigurând condiții de concurență eficiente și echitabile.

Birourile de înregistrare trebuie să acceseze și să utilizeze sistemele de înregistrare automată ale registrului. Registrul poate impune și alte cerințe tehnice de bază pentru acreditarea birourilor de înregistrare.

Registrul poate solicita birourilor de înregistrare să plătească în avans taxele de înregistrare pe care le stabilește anual pe baza unei estimări rezonabile a condițiilor pieței.

Procedura de acreditare, termenii acreditării birourilor de înregistrare și lista birourilor de înregistrare acreditate sunt făcute publice de către registru într-o formă care să permită accesarea lor imediată.

Fiecare birou de înregistrare are obligația contractuală față de registru de a respecta termenii acreditării și, în special, de a respecta principiile de politică publică enunțate de prezentul regulament.

Articolul 5

Dispoziții pentru birourile de înregistrare

Fără să aducă atingere nici uneia dintre normele care reglementează jurisdicția și legislația aplicabilă, acordurile dintre biroul de înregistrare și solicitantul de înregistrare a unui nume de domeniu nu pot specifica altă legislație aplicabilă decât cea a unui stat membru și nu pot desemna un organism de soluționare a litigiilor care nu este selecționat de registru în temeiul articolului 23, nici o curte de arbitraj sau instanță situate în afara Comunității.

Un birou de înregistrare care primește mai multe cereri de înregistrare pentru același nume le înaintează registrului în ordinea cronologică a primirii lor.

Numai cererile primite după data acreditării se înaintează registrului.

Birourile de înregistrare invită toți solicitanții să prezinte detalii de contact exacte și fiabile ale cel puțin unei persoane fizice sau juridice responsabile cu operarea tehnică a numelui de domeniu solicitat.

Birourile de înregistrare pot dezvolta sisteme de etichete, de autentificare și de marcaje de garanție pentru a promova încrederea consumatorilor în exactitatea informațiilor disponibile sub un nume de domeniu înregistrat de ele, în conformitate cu legislația comunitară și internă aplicabilă.

După soluționarea obiecțiilor, registrul publică pe situl său două liste de nume. O listă conține numele pe care Comisia le-a declarat „neînregistrabile”. Cealaltă listă conține numele pe care Comisia le-a comunicat registrului ca fiind „înregistrabile numai sub un domeniu de nivel secundar”.

Articolul 8

Numele de țări și codurile alpha-2 care reprezintă țări

CAPITOLUL III

LIMBILE ȘI CONCEPTELE GEOGRAFICE

Articolul 6

Limbile

Înregistrările numelor de domenii „.eu” încep numai după ce registrul informează Comisia că depunerea cererilor de înregistrare a numelor de domenii „.eu” și comunicarea deciziilor privind înregistrarea se pot face în toate limbile Comunității, denumite în continuare „limbi oficiale”.

Pentru orice comunicare din partea registrului care aduce atingere drepturilor unei părți în ceea ce privește înregistrarea, cum ar fi aprobarea, transferul, anularea sau revocarea unui domeniu, registrul garantează posibilitatea efectuării comunicării respective în toate limbile oficiale.

Registrul efectuează înregistrarea numelor de domenii folosind toate caracterele alfabetice ale limbilor oficiale când apar standarde internaționale în acest sens.

Registrului nu i se solicită să execute funcții care necesită folosirea altor limbi decât cele oficiale.

Articolul 7

Procedura privind denumirile geografice și geopolitice rezervate

Pentru procedura de prezentare a obiecțiilor la listele de nume larg recunoscute prevăzută la articolul 5 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 733/2002, obiecțiile sunt aduse la cunoștința membrilor Comitetului de comunicații instituit în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE, precum și a directorului general al Direcției Generale „Societate Informațională” a Comisiei. Membrii Comitetului de comunicații și directorul general pot desemna alte puncte de contact pentru respectivele sesizări.

Obiecțiile și punctele de contact sunt comunicate prin e-mail, curier sau personal sau prin poștă, printr-o scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Statele membre (și țările aderente) pot solicita ca numele lor oficial și numele sub care sunt cunoscute de obicei în una sau mai multe limbi oficiale (ale Comunității extinse în mai 2004) să nu fie înregistrate direct sub domeniul de nivel superior „.eu”, decât de către guvernele lor naționale. În acest scop, fiecare stat membru (sau țară aderentă) trimite Comisiei, în termen de două luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, o listă de nume care trebuie rezervate, precum și numele organismului care va reprezenta guvernul în înregistrarea numelor.

Comisia informează registrul asupra numelor rezervate și a organismelor care reprezintă guvernele în înregistrarea numelor.

Țările candidate care nu urmează să adere la Uniunea Europeană în mai 2004 și țările membre ale Spațiului Economic European pot solicita ca numele lor oficial și numele sub care sunt cunoscute de obicei în propria limbă și în oricare din limbile cu statut de limbi oficiale în mai 2004 să nu fie înregistrate direct sub TLD „.eu”. În acest scop, aceste țări pot trimite Comisiei, în termen de două luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, o listă de nume care să nu fie înregistrate.

Comisia informează registrul asupra numelor care nu trebuie înregistrate.

Pentru înregistrarea numelor de domenii direct sub TLD „.eu” nu se folosesc coduri alpha-2 care reprezintă țări.

Articolul 9

Numele de domenii de nivel secundar pentru denumiri geografice și geopolitice

Înregistrarea conceptelor geografice și geopolitice sub formă de nume de domenii în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002 poate fi asigurată de un stat membru care a notificat numele în cauză. Acest lucru se poate face sub orice nume de domeniu înregistrat de respectivul stat membru.

Comisia poate solicita registrului să introducă anumite nume de domenii direct sub TLD „.eu”, pentru a fi folosite de instituțiile și organismele comunitare. După intrarea în vigoare a prezentului regulament și cel mai târziu cu o săptămână înaintea debutului perioadei de înregistrare pe etape prezentate în capitolul IV, Comisia informează registrul asupra numelor care urmează să fie rezervate și a organismelor care reprezintă instituțiile și organismele comunitare în înregistrarea numelor.

CAPITOLUL IV

ÎNREGISTRAREA PE ETAPE

Articolul 10

Părțile eligibile și numele pe care acestea le pot înregistra

(1) Titularii de drepturi anterioare recunoscute sau instituite prin legislația internă și/sau comunitară și organismele publice pot solicita nume de domenii într-o perioadă de înregistrare pe etape care precede înregistrarea generală a domeniului „.eu”.

„Drepturile anterioare” includ, *inter alia*, mărci înregistrate naționale și comunitare, indicații geografice ale denumirii de origine și, în măsura în care sunt protejate de legislația internă din țările unde sunt deținute: mărci neînregistrate, denumiri comerciale, identificatori de întreprinderi, nume de societăți comerciale, nume de familie și titluri distincte ale unor opere literare și artistice protejate.

„Organismele publice” includ: instituții și organisme comunitare, guverne naționale și autorități locale, organisme guvernamentale, autorități, organizații și organisme de drept public și organizații internaționale și interguvernamentale.

(2) Înregistrarea pe baza unui drept anterior constă în înregistrarea numelui complet pentru care există dreptul anterior, așa cum este înscris în documentația care atestă existența dreptului în cauză.

(3) Înregistrarea de către un organism public poate consta în numele complet al organismului public respectiv sau într-un acronim folosit frecvent. Organismele publice responsabile de administrarea unui anumit teritoriu pot înregistra și numele complet al teritoriului pentru care sunt responsabile, precum și numele sub care teritoriul în cauză este cunoscut de obicei.

Articolul 11

Caractere speciale

Pentru a înregistra nume complete, în cazul în care astfel de nume conțin un spațiu între elementele textuale sau cuvintele care le compun, se consideră, în cazul scrierii lor ca nume de domenii solicitate, că numele respective scrise cu liniuță între cuvintele componente sau într-un singur cuvânt sunt echivalentul numelor complete.

În cazurile în care un nume pentru care sunt revendicate drepturi anterioare conține caractere speciale, spații sau semne de punctuație, acestea se elimină în întregime din numele de domeniu corespondent, fiind înlocuite cu liniuțe sau, atunci când este posibil, cu o versiune rescrisă a numelui.

Caracterele speciale și semnele de punctuație menționate în paragraful al doilea includ:

~ @ # \$ % ^ & * () + = < > { } [] | \ / : ; ' , . ?

Fără a aduce atingere articolului 6 paragraful al treilea, în cazul în care numele pentru care există un drept anterior conține litere cu elemente suplimentare, care nu pot fi reproduse în codul ASCII, cum ar fi ä, é sau ñ, literele în cauză sunt reproduse fără aceste elemente (sub forma a, e sau n) sau sunt înlocuite cu ortografia convențional acceptată (de exemplu ae). În toate celelalte privințe, numele de domeniu este identic cu elementele textuale sau cuvintele din componența numelui care beneficiază de dreptul anterior.

Articolul 12

Principiile de înregistrare pe etape

(1) Înregistrarea pe etape nu începe înaintea datei de 1 mai 2004 și doar atunci când sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 6 primul paragraf, iar perioada prevăzută la articolul 8 a expirat.

Registrul publică pe situl web data la care începe înregistrarea pe etape cu cel puțin două luni înaintea datei respective și informează toate birourile de înregistrare acreditate cu privire la acestea.

Registrul publică pe situl său web, cu două luni înaintea începerii înregistrării pe etape, o descriere detaliată a tuturor măsurilor tehnice și administrative pe care le ia pentru a gestiona perioada de înregistrare pe etape corect, echitabil și fără dificultăți tehnice.

(2) Perioada de înregistrare pe etape durează patru luni. Înregistrarea generală a numelor de domenii nu începe decât după încheierea perioadei de înregistrare pe etape.

Înregistrarea pe etape cuprinde două părți de câte două luni fiecare.

În prima parte a înregistrării pe etape, pot fi solicitate ca nume de domenii de către titularii sau titularii de drepturi anterioare și de către organismele publice menționate la articolul 10 alineatul (1) numai mărcile înregistrate naționale sau comunitare, indicațiile geografice, precum și numele și acronimele menționate la articolul 10 alineatul (3).

În cea de-a doua parte a înregistrării pe etape, pot fi solicitate ca nume de domenii de către titularii de drepturi anterioare numele care pot fi înregistrate în prima parte, precum și cele bazate pe orice alte drepturi anterioare.

(3) Cererea de înregistrare a unui nume de domeniu pe baza unui drept anterior descris la articolul 10 alineatele (1) și (2) cuprinde o trimitere la temeiul legal de drept intern sau comunitar pe baza căruia s-a acordat dreptul la nume, precum și alte informații semnificative, precum numărul de înregistrare a mărcii, informații privind publicarea într-un jurnal oficial sau publicație guvernamentală, informații privind înregistrarea la asociații profesionale sau de afaceri și la camere de comerț.

(4) Registrul poate percepe taxe suplimentare pentru înregistrarea numelor de domenii, cu condiția ca acestea să servească numai acoperirii costurilor generate de aplicarea prezentului capitol. Registrul poate percepe taxe diferențiate, în funcție de complexitatea procesului necesar pentru a valida drepturile anterioare.

(5) La sfârșitul perioadei de înregistrare pe etape se realizează un audit independent pe spezele registrului, iar concluziile acestuia sunt raportate Comisiei. Auditorul este numit de registru, după consultarea Comisiei. Scopul auditului este de a confirma că gestionarea operațională și tehnică a perioadei de înregistrare pe etape de către registru s-a făcut echitabil, corect și fără dificultăți.

(6) Pentru soluționarea unui litigiu privind un nume de domeniu se aplică normele menționate de capitolul VI.

Articolul 13

Selecția agenților de validare

Agenții de validare sunt persoane juridice stabilite pe teritoriul Comunității. Agenții de validare sunt organisme reputate având competența necesară. Registrul selectează agenții de validare într-un mod obiectiv, transparent și nediscriminatoriu, asigurând cea mai mare diversitate geografică posibilă. Registrul solicită agenților de validare să efectueze validarea în mod obiectiv, transparent și nediscriminatoriu.

Statele membre asigură validarea numelor menționate la articolul 10 alineatul (3). În acest scop, statele membre trimit Comisiei, în termen de două luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, indicația clară a adreselor unde trebuie trimise spre verificare documentele justificative. Comisia informează registrul cu privire la aceste adrese.

Registrul publică informații privind agenții de validare pe situl său web.

Articolul 14

Validarea și înregistrarea cererilor primite în cursul înregistrării pe etape

Toate revendicările drepturilor anterioare menționate la articolul 10 alineatele (1) și (2) trebuie să poată fi verificate pe baza unor documente justificative care atestă dreptul legal în temeiul cărora există drepturile în cauză.

La primirea cererii, registrul blochează numele domeniului în cauză până la efectuarea validării sau până la expirarea termenului limită de primire a documentației. În cazul în care registrul primește mai multe revendicări pentru același nume de domeniu în timpul perioadei de înregistrare pe etape, cererile sunt abordate într-o ordine strict cronologică.

Registrul pune la dispoziție o bază de date cuprinzând informații despre numele de domenii solicitate prin procedura de înregistrare pe etape, solicitantii, biroul de înregistrare care a prezentat cererea, date-limită pentru prezentarea documentelor de validare și revendicările ulterioare pentru aceleași nume.

Fiecare solicitant prezintă documente justificative care arată că este titularul dreptului anterior revendicat pentru numele în cauză. Documentele justificative sunt prezentate unui agent de validare indicat de registru. Solicitantul prezintă dovezile astfel încât să fie primite de agentul de validare într-un interval de patruzeci de zile de la data depunerii cererii pentru numele de domeniu. În cazul în care documentele justificative nu sunt primite până la această dată, cererea pentru numele de domeniu este respinsă.

Agenții de validare ștampilează documentele justificative în momentul primirii lor cu o ștampilă datată.

Agenții de validare examinează cererile pentru orice nume de domeniu în ordinea primirii lor la registru.

Agentul de validare responsabil analizează dacă primul solicitant în ordine cronologică care trebuie evaluat pentru un nume de domeniu și care a prezentat documentele justificative înainte de termenul limită deține drepturi anterioare asupra numelui în cauză. În cazul în care documentele justificative nu au fost primite în timp util sau în cazul în care agentul de validare descoperă că ele nu justifică un drept anterior, informează registrul cu privire la aceasta.

În cazul în care agentul de validare descoperă că există drepturi anterioare pentru o cerere privind un anumit nume de domeniu, care este prima în ordine cronologică, el informează registrul cu privire la aceasta.

Examinarea fiecărei cereri în ordinea cronologică a primirii continuă până când se găsește o revendicare pentru care drepturile anterioare asupra numelui în cauză sunt confirmate de un agent de validare.

Registrul înregistrează numele de domeniu pe baza principiului „primul venit, primul servit”, în cazul în care descoperă că solicitantul a demonstrat un drept anterior în conformitate cu procedura enunțată de paragrafele al doilea, al treilea și al patrulea.

CAPITOLUL V

REZERVĂRI, DATE WHOIS ȘI ÎNREGISTRĂRI INADECVATE

Articolul 15

Acordul escrow

(1) registrul încheie, pe propriile speze, un acord escrow cu un mandatar reputat sau cu un alt agent escrow cu sediul pe teritoriul Comunității, prin care desemnează Comisia ca parte beneficiară a acordului escrow. Comisia consimte la acordul în cauză înainte încheierii lui. Registrul furnizează zilnic agentului escrow o copie electronică a conținutului curent al bazei de date „.eu”.

(2) Acordul specifică faptul că datele sunt deținute de agentul escrow cu respectarea următorilor termeni și condiții:

- (a) datele sunt primite și păstrate în escrow și nu sunt supuse nici unei proceduri cu excepția verificării corectitudinii, consecvenței lor și a corectitudinii formatului lor, până când sunt puse la dispoziția Comisiei;
- (b) datele nu mai sunt în escrow la expirarea fără reînnoire sau la rezilierea contractului dintre Comisie și registru, pentru oricare din motivele descrise în prezenta directivă și indiferent de litigiile sau conflictele care ar putea interveni între Comisie și registru;

(c) în cazul în care nu mai există acordul escrow, Comisia are dreptul exclusiv, irevocabil și nesupus redevențelor de a-și exercita toate prerogativele necesare pentru a redenumi registrul;

(d) în cazul în care contractul cu registrul este reziliat, Comisia, în colaborare cu registrul, ia toate măsurile necesare pentru a transfera responsabilitatea administrativă și operațională pentru TLD-ul „.eu” și orice fonduri de rezervă către o parte desemnată de Comisie; în acest caz, registrul face toate eforturile pentru a evita perturbarea serviciului și mai ales continuă să actualizeze informațiile în escrow până la finalizarea transferului.

Articolul 16

Baza de date WHOIS

Scopul bazei de date WHOIS este să furnizeze informații rezonabil de exacte și actualizate privind punctele de contact tehnice și administrative care administrează numele de domenii de sub domeniul de nivel superior „.eu”.

Baza de date WHOIS conține informații privind titularul unui nume de domeniu, care sunt relevante dar nu sunt excesive în raport cu scopul bazei de date. În măsura în care informațiile nu sunt strict necesare pentru scopul bazei de date și în cazul în care titularul numelui de domeniu este o persoană fizică, pentru informațiile care urmează să fie făcute publice trebuie să existe consimțământul lipsit de ambiguitate al titularului numelui de domeniu. Prezentarea deliberată a unor informații inexacte este un motiv pentru a considera că înregistrarea numelui de domeniu s-a făcut fără a respecta termenii înregistrării.

Articolul 17

Nume rezervate de registru

Următoarele nume sunt rezervate pentru funcționarea registrului:

eurid.eu, registry.eu, nic.eu, dns.eu, internic.eu, whois.eu, das.eu, coc.eu, eurethix.eu, eurethics.eu, euthics.eu

Articolul 18

Înregistrări inadecvate

În cazul în care un nume de domeniu este considerat de o instanță dintr-un stat membru ca fiind calomniator, rasist sau contrar politicii publice, numele în cauză este blocat de registru până ce i se comunică hotărârea instanței și este revocat în cazul în care hotărârea instanței devine definitivă. Registrul împiedică de la înregistrări viitoare numele pentru care s-a emis o hotărâre de către o instanță pe perioada în care aceasta este valabilă.

Articolul 19

Decesul și lichidarea

(1) În cazul în care titularul unui nume de domeniu decedează în timpul perioadei de înregistrare a numelui de domeniu, executorii săi testamentari sau moștenitorii săi legali pot solicita transferul către moștenitori al numelui însoțit de documentele necesare. În cazul în care la expirarea perioadei de înregistrare nu s-a inițiat nici un transfer, numele domeniului este suspendat timp de patruzeci de zile calendaristice și este publicat pe situl web al registrului. În această perioadă, executorii sau moștenitorii legali pot solicita înregistrarea numelui, însoțită de prezentarea documentației necesare. În cazul în care moștenitorii nu au înregistrat numele în perioada de patruzeci de zile, numele domeniului devine disponibil pentru o înregistrare generală.

(2) În cazul în care titularul unui nume de domeniu este o întreprindere, persoană fizică sau juridică sau organizație care devine insolubilă sau intră într-o procedură de lichidare, încetare a activității, lichidare judiciară sau orice altă procedură prevăzută de legislația internă în timpul perioadei de înregistrare a numelui de domeniu, atunci administratorul numit legal al titularului numelui de domeniu poate solicita transferul către cumpărătorul activelor titularului numelui de domeniu însoțit de prezentarea documentației necesare. În cazul în care la expirarea perioadei de înregistrare nu s-a inițiat nici un transfer, numele domeniului este suspendat timp de patruzeci de zile calendaristice și este publicat pe situl web al registrului. În această perioadă, administratorul poate solicita înregistrarea numelui însoțită de prezentarea documentației necesare. În cazul în care administratorul nu a înregistrat numele în perioada de patruzeci de zile, numele domeniului devine disponibil pentru o înregistrare generală.

CAPITOLUL VI

REVOCARA ȘI SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

Articolul 20

Revocarea numelor de domenii

Registrul poate revoca un nume de domeniu din proprie inițiativă și fără să supună litigiul nici unei proceduri de soluționare extrajudiciară exclusiv pentru următoarele motive:

- (a) datorii importante neachitate către registru;
- (b) titularul nu îndeplinește criteriile generale de eligibilitate în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) 733/2002;

- (c) titularul nu respectă termenii înregistrării de la articolul 3.

Registrul inițiază o procedură de revocare a numelor de domenii din aceste motive. Procedura include înștiințarea titularului numelui de domeniu, oferindu-i ocazia să ia măsurile necesare.

Revocarea unui nume de domeniu și transferul său ulterior, atunci când este necesar, se pot face și pe baza deciziei unui organism extrajudiciar de reglementare a litigiilor.

Articolul 21

Înregistrările speculative sau abuzive

(1) Un nume de domeniu înregistrat este revocat, folosind o procedură extrajudiciară sau judiciară corespunzătoare, în cazul în care numele în cauză este identic sau asemănător până la a genera confuzii cu un nume pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară, cum ar fi drepturile menționate la articolul 10 alineatul (1) și care:

- (a) a fost înregistrat de un titular care nu avea drepturi sau un interes legitim față de nume sau
- (b) a fost înregistrat sau este folosit cu rea-credință.

(2) Interesul legitim în sensul alineatului (1) litera (a) poate fi demonstrat în următoarele cazuri:

- (a) înaintea oricărei informări privind o procedură de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) titularul unui nume de domeniu a folosit numele de domeniu sau un nume corespunzător numelui de domeniu pentru a oferi bunuri sau servicii sau a făcut pregătiri demonstrabile în acest sens;
- (b) titularul unui nume de domeniu, fiind o întreprindere, organizație sau persoană fizică, este cunoscut de obicei pe baza numelui de domeniu, chiar și în absența unui drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară;
- (c) titularul unui nume de domeniu folosește numele domeniului în mod legitim și necomercial sau corect, fără intenția de a induce în eroare consumatorii sau de a prejudicia reputația unui nume pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară.

(3) Reaua-credință în sensul alineatului (1) litera (b) poate fi demonstrată în următoarele cazuri:

- (a) împrejurările arată că numele domeniului a fost înregistrat sau dobândit cu scopul principal de a-l vinde, închiria sau transfera în alt mod titularului unui nume pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară sau unei autorități publice sau
- (b) numele de domeniu a fost înregistrat pentru a împiedica titularul unui nume pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară sau un organism public să reflecte numele într-un nume de domeniu corespunzător, cu condiția ca:
 - (i) un astfel de comportament să poată fi demonstrat sau
 - (ii) numele de domeniu să nu fi fost folosit în mod semnificativ timp de doi ani de la înregistrare sau
 - (iii) în împrejurările în care, în momentul inițierii procedurii SAL, titularul unui nume de domeniu pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară sau titularul unui nume de domeniu al unui organism public și-a declarat intenția de a folosi numele domeniului într-un mod semnificativ, dar nu procedează astfel timp de șase luni de la data inițierii procedurii SAL;
- (c) numele de domeniu a fost înregistrat cu scopul principal de a afecta activitățile profesionale ale unui concurent sau
- (d) numele de domeniu a fost folosit în mod intenționat pentru a atrage utilizatorii de Internet, în scopuri comerciale, către situl web al titularului unui nume de domeniu sau către altă locație on-line, prin crearea unei asemănări sau confuzii cu un nume pentru care există un drept recunoscut sau instituit în conformitate cu legislația internă și/sau comunitară sau un nume de organism public, asemănarea fiind determinată de sursa, afilierea sau sprijinirea sitului web sau locația pe un site web a unui produs sau serviciu sau locația titularului unui nume de domeniu sau
- (e) numele de domeniu înregistrat este un nume personal pentru care nu există nici o legătură demonstrabilă între titularul numelui de domeniu și numele de domeniu înregistrat.

(4) Dispozițiile alineatelor (1), (2) și (3) nu pot fi invocate pentru a obstrucționa exercitarea unei căi de atac în temeiul legislației interne.

Articolul 22

Procedura de soluționare alternativă a litigiilor

(1) Procedura de soluționare alternativă a litigiilor poate fi inițiată de orice parte în cazul în care:

- (a) înregistrarea este speculativă sau abuzivă în sensul articolului 21 sau
- (b) o decizie adoptată de registru este în conflict cu prezentul regulament sau cu Regulamentul (CE) nr. 733/2002.

(2) Participarea la procedura de soluționare alternativă a litigiilor este obligatorie pentru titularul unui nume de domeniu și pentru registru.

(3) Reclamantul plătește o taxă pentru procedura de soluționare alternativă a litigiilor.

(4) Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel sau s-a specificat altfel în acordul dintre biroul de înregistrare și titularul numelui de domeniu, limba procedurii administrative este limba în care s-a redactat acordul, sub rezerva autorității comisiei de a hotărî altfel, ținând seama de circumstanțele cazului.

(5) Reclamațiile și răspunsurile la reclamații trebuie prezentate unui prestator al procedurii ales de reclamant de pe lista menționată la articolul 23 alineatul (1). Prezentarea se face în conformitate cu prezentul regulament și cu procedurile suplimentare publicate ale prestatorului procedurii de soluționare alternative a litigiului.

(6) Imediat ce cererea de demarare a procedurii de soluționare alternativă a litigiului este corect depusă la prestatorul acestei proceduri și taxa necesară este plătită, prestatorul procedurii de soluționare alternativă a litigiului informează registrul cu privire la identitatea reclamantului și a numelui de domeniu în cauză. Registrul suspendă respectivul nume de domeniu de la anulare sau transfer până la finalizarea procedurii de soluționare a litigiilor sau a demersurilor legale ulterioare.

(7) Prestatorul procedurii de soluționare alternativă a litigiului analizează cererea pentru a verifica dacă sunt respectate regulamentul de procedură, dispozițiile prezentului regulament și dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 733/2002, iar în cazul în care nu se descoperă abateri, înaintează reclamația părătului în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea taxelor plătite de reclamant.

(8) În termen de zece zile lucrătoare de la data primirii reclamației, pârâtul îi prezintă prestatorului răspunsul său.

(9) Orice comunicare scrisă adresată unui reclamant sau pârât se face prin modalitățile preferate stabilite de reclamant sau pârât și, în lipsa unor astfel de precizări, pe cale electronică, prin Internet, cu condiția să se păstreze o înregistrare a transmiterii documentelor în cauză.

Toate comunicările privind procedura soluționării alternative a litigiului adresate unui titular de nume de domeniu angajat într-o astfel de procedură sunt trimise la adresa pe care acesta o indică organismului de înregistrare care menține înregistrarea numelui de domeniu conform termenilor și condițiilor de înregistrare.

(10) În cazul în care oricare din părțile implicate într-o procedură de soluționare alternativă a litigiului nu răspunde în intervalul de timp specificat sau nu se prezintă la audierile comisiei, acest lucru poate fi considerat un motiv de acceptare a revendicărilor celeilalte părți

(11) În cazul unei proceduri împotriva titularului unui nume de domeniu, comisia de soluționare alternativă a litigiului decide dacă numele domeniului respectiv urmează să fie revocat, în cazul în care descoperă că înregistrarea este abuzivă sau speculativă în sensul articolului 21. Numele de domeniu se transferă reclamantului, în cazul în care acesta îl solicită și în cazul în care reclamantul îndeplinește criteriile de eligibilitate generale stabilite la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002.

În cazul unei proceduri împotriva registrului, comisia de soluționare alternativă a litigiului decide dacă o decizie adoptată de registru este în conflict cu prezentul regulament sau cu Regulamentul (CE) nr. 733/2002. Comisia de soluționare alternativă a litigiului decide dacă decizia urmează să fie anulată și, în anumite cazuri, poate hotărî dacă numele de domeniu urmează să fie transferat, revocat sau atribuit, cu condiția respectării, atunci când este cazul, a criteriilor generale de eligibilitate stabilite de articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002.

Decizia comisiei de soluționare alternativă a litigiului prevede și data aplicării sale.

Deciziile comisiei sunt adoptate prin majoritate simplă. Comisia de soluționare alternativă a litigiului adoptă o decizie în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la prestatorul procedurii de soluționare alternativă. Decizia se motivează în mod adecvat. Deciziile comisiei se publică.

(12) În termen de trei zile lucrătoare de la primirea deciziei comisiei, prestatorul prezintă textul integral al deciziei fiecărei părți biroului/birourilor de înregistrare în cauză și registrului. Decizia este adusă la cunoștința registrului și a reclamantului printr-o scrisoare recomandată sau prin mijloace electronice echivalente.

(13) Rezultatele soluționării alternative a litigiului sunt obligatorii pentru părți și pentru registru, cu excepția cazului în care este se introduce o acțiune în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării către părți a rezultatului acestei procedurii.

Articolul 23

Selecția prestatorilor și membrilor comisiei pentru soluționarea alternativă a litigiilor

(1) Registrul poate selecta prestatorii, care trebuie să fie organisme reputate având competența necesară, într-un mod obiectiv, transparent și nediscriminatoriu. Lista prestatorilor este publicată pe situl web al registrului.

(2) Litigiul supus procedurii de soluționare alternativă este examinat de o comisie de arbitraj formată din unul până la trei membri.

Membrii sunt selectați conform procedurilor interne ale prestatorilor de servicii de soluționare alternativă a litigiilor selectați. Membrii trebuie să aibă competențele necesare și să fie selectați în mod obiectiv, transparent și nediscriminatoriu. Fiecare prestator menține o listă publică actualizată a membrilor comisiei și a calificărilor acestora.

Un membru al comisiei este imparțial și independent și, înainte de a accepta desemnarea, dezvăluie prestatorului toate împrejurările care pot duce la îndoieli privind imparțialitatea și independența sa. În cazul în care, în orice stadiu al procedurilor administrative, apar noi împrejurări care pot genera îndoieli justificate cu privire la imparțialitatea sau independența membrilor comisiei, aceștia dezvăluie cu promptitudine prestatorului împrejurările în cauză.

În astfel de situații, prestatorul desemnează un înlocuitor.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 aprilie 2004.

Pentru Comisie
Erkki LIIKANEN
Membru al Comisiei
